

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

31. juli 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 249/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 249/02	Sag C-45/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. maj 2017 — Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — erstatningssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — liste over de personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — økonomisk skade — ikke-økonomisk skade — fejl i fastlæggelsen af erstatningsbeløbet — foreligger ikke — kontraappel — betingelser, der er nødvendige for, at Den Europæiske Union ifalder ansvar uden for kontraktforhold — forpligtelse til at godtgøre, at der er grundlag for de restriktive foranstaltninger — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse)	2
2017/C 249/03	Sag C-296/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2017 — Medisanus d.o.o. mod Splošna Bolnišnica Murska Sobota (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2004/18/EF — artikel 2 og artikel 23, stk. 2 og 8 — artikel 34 TEUF og 36 TEUF — offentlig kontrakt om forsyning af et sygehus — national ordning, der stiller krav om sygehuses prioriterede forsyning med lægemidler fremstillet af indenlandsk plasma — ligebehandlingsprincippet)	3

2017/C 249/04	Sag C-420/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 31. maj 2017 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles, Belgien.) — straffesag mod U (Præjudiciel forelæggelse — artikel 45 TEUF — arbejdskraftens frie bevægelighed — pligt til at indregistrere et køretøj tilhørende en person, der er bosiddende i Belgien, og som skal anvendes i Italien)	3
2017/C 249/05	Sag C-529/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. juni 2017 — sag anlagt af Gert Folk (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — miljøansvar — direktiv 2004/35/EF — artikel 17 — tidsmæssig anvendelse — drift af et vandkraftværk, der er taget i brug før udløbet af fristen for gennemførelse af dette direktiv — artikel 2, nr. 1), litra b) — begrebet »miljøskade« — national lovgivning, som undtager skade, der er omfattet af en bevilling — artikel 12, stk. 1 — adgang til domstolsprøvelse på det miljøretlige område — søgsmålskompetence — direktiv 2000/60/EF — artikel 4, stk. 7 — direkte virkning)	4
2017/C 249/06	Sag C-541/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2017 — sag anlagt af Mircea Florian Freitag (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Wuppertal — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 21 TEUF — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — person, der både er statsborger i bopælsmedlemsstaten og i den medlemsstat, hvor han er født — ændring af efternavn i den medlemsstat, hvor han er født, uden et sædvanligt ophold dér — navn, der svarer til fødenavnet — ansøgning om indførelse af dette navn i bopælsmedlemsstatens personregister — afslag på ansøgningen — begrundelse — navnet ikke erhvervet under et sædvanligt ophold — den omstændighed, at der er andre procedurer i national ret med henblik på at opnå anerkendelse af det samme navn)	5
2017/C 249/07	Sag C-571/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. juni 2017 — Wallenborn Transports SA mod Hauptzollamt Gießen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — proceduren for ekstern forsendelse — transport af varer via en frihavn i en medlemsstat — lovgivning i denne medlemsstat, som udelukker frihavne fra det indenlandske skatteområde — spørgsmålet, om der foreligger unddragelse fra toldtilsyn — toldskyldens opståen og momsens forfald)	5
2017/C 249/08	Sag C-580/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — Maria Eugenia Van der Weegen mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — artikel 36 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — skattelovgivning — indkomstskat — skattefritagelse for renter, der udbetales af banker, som opfylder visse retlige betingelser — indirekte forskelsbehandling — banker hjemmehørende i Belgien og banker hjemmehørende i en anden medlemsstat)	6
2017/C 249/09	Sag C-625/15 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — Schniga GmbH mod EF-Sortsmyndigheden, Brookfield New Zealand Ltd og Elaris SNC (Appel — EF-sortsbeskyttelse — ansøgning om EF-sortbeskyttelse — æblesorten »Gala Schnitzer« — teknisk afprøvning — vejledende principper for afprøvning som administrationsrådet ved EF-Sortsmyndigheden (CPVO) har fastsat — forordning (EF) nr. 1239/95 — artikel 23, stk. 1 — EF-Sortsmyndighedens præsidents beføjelser — indføje forekomsten af et særligt kendetegn efter den tekniske afprøvning — stabilitet over to dyrkningscyklusser)	7
2017/C 249/10	Sag C-689/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2017 — W. F. Gözze Frottierweberei GmbH og Wolfgang Gözze mod Verein Bremer Baumwollbörse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9 og 15 — tegnet bomuldsblomst indgivet af en sammenslutning — registrering som individuelt varemærke — tildeling af brugslicenser for dette varemærke til bomuldstekstilfabrikanter, der er medlemmer af denne sammenslutning — begæring om ugyldighed eller fortabelse — begrebet »reel brug« — væsentligste funktion som oprindelsesbetegnelse)	7

2017/C 249/11	Sag C-54/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — Vinyts Italia SpA, under likvidation mod Mediterranea di Navigazione SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Venezia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 og 13 — handlinger, som er til skade for alle kreditorerne — betingelser, hvorunder den omhandlede handling kan anfægtes — handling undergivet lovgivningen i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt — handling, der ikke kan anfægtes på grundlag af denne lovgivning — forordning (EF) nr. 593/2008 — artikel 3, stk. 3 — lovgivning valgt af parterne — lokalisering af alle elementer med relevans for sagen i den stat, hvor insolvensbehandlingen er indledt — betydning)	8
2017/C 249/12	Sag C-228/16 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 31. maj 2017 — Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — afgørelse om at henlægge sagen — Europa-Kommissionens afslag på at behandle appellants klage — støtte foreligger ikke ved afslutningen af den indledende undersøgelsesfase — rent bekræftende afgørelse — betingelser for, at vedtagelsen af en afgørelse om at henlægge sagen er lovlig)	9
2017/C 249/13	Sag C-293/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 8. juni 2017 — Sharda Europe B.V.B.A. mod Administración del Estado, Syngenta Agro, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — markedsføring af plantebeskyttelsesmidler — direktiv 2008/69/EF — artikel 3, stk. 2 — procedure for medlemsstaternes revurdering af godkendte plantebeskyttelsesmidler — frist — uoverensstemmelse mellem de forskellige sprogversioner)	10
2017/C 249/14	Sag C-296/16 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 8. juni 2017 — Dextro Energy GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen (Appel — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — andre sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed — afslag på ansøgningen om opførelse af visse anprisninger til trods for en positiv udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA))	10
2017/C 249/15	Sag C-330/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 1. juni 2017 — Piotr Zarski mod Andrzej Stadnicki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2011/7/EU — tidsbegrænsede erhvervslejekontrakter — forsinket betaling af husleje — aftaler, som blev indgået, før fristen for gennemførelsen af dette direktiv udløb — national lovgivning — udelukkelse af sådanne aftaler fra direktivets tidsmæssige anvendelsesområde)	11
2017/C 249/16	Sag C-111/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — OL mod PQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Monomeles Protodikeio Athinon — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civilretlige spørgsmål — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældremyndighed — internationale barnebortførelser — Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 11 — anmodning om tilbagegivelse — begrebet »sædvanlig[t] opholdssted« for et spædbarn — barn, som i overensstemmelse med forældrenes vilje er født i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres sædvanlige opholdssted — barnets sammenhængende ophold i de første måneder af sit liv i den medlemsstat, hvor det er født — morens beslutning om ikke at vende tilbage til den medlemsstat, hvor parrets sædvanlige opholdssted befinder sig)	11
2017/C 249/17	Sag C-110/16: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. juni 2017 — Lg Costruzioni Srl mod Area — Azienda Regionale per l'edilizia abitativa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 7 — vurdering og kontrol af de økonomiske aktørers tekniske formåen — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)	12

2017/C 249/18	Sag C-286/16: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 11. maj 2017 — SC Exmitiani SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — personbefordring ad vej — pålæggelse — faktiske omstændigheder, der lå forud for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union — åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)	13
2017/C 249/19	Sag C-411/16 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. juni 2017 — Holistic Innovation Institute, SLU mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — projekter finansieret af Den Europæiske Union på området for forskning — syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (2007-2013) — projekt eDIGIREGION — Europa-Kommissionens afgørelse om at nægte appellanten deltagelse — annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål)	13
2017/C 249/20	Sag C-653/16: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 4. maj 2017 — Jitka Svobodová mod Česká republika — Okresní soud v Náchodě (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — den faktiske og retlige sammenhæng i hovedsagen — manglende tilstrækkelig præcisering — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement)	14
2017/C 249/21	Sag C-53/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. maj 2017 — Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt. mod Nemzetgazdasági Minisztérium (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — støtte, som ydes af medlemsstaterne — undtagelser fra forbuddet mod støtte — støtte, der kan anses for forenelig med det indre marked — forordning (EF) nr. 800/2008 — definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — tilknyttede virksomheder — virksomheder, der opererer på det samme marked, og som er en del af en global koncern, der er ejet af medlemmerne af samme familie — begrebet »gruppe af fysiske personer, som handler i fællesskab«)	14
2017/C 249/22	Sag C-67/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juni 2017 — Todor Iliev mod Blagovesta Ilieva (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rayonen sad Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EU) nr. 1215/2012 — artikel 1, stk. 2, litra a) — anvendelsesområde — udelukkede områder — formueforholdet mellem ægtefæller — opløsning af ægteskab — salg af et gode erhvervet under ægteskabet)	15
2017/C 249/23	Sag C-687/16 P: Appel iværksat den 30. december 2016 af Capella EOOD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2016 i sag T-750/14 — Ivo-Kermartin GmbH mod EUIPO . .	16
2017/C 249/24	Sag C-23/17 P: Appel iværksat den 18. januar 2017 af For Tune sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 8. november 2016 i sag T-579/15 — For Tune sp. z o.o. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	16
2017/C 249/25	Sag C-142/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 20. marts 2017 — Manuela Maturi m.fl. mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	16
2017/C 249/26	Sag C-143/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 20. marts 2017 — Catia Passeri mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	17

2017/C 249/27	Sag C-206/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 21. april 2017 — Heinrich Denker mod Gemeinde Thedinghausen	18
2017/C 249/28	Sag C-211/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bacău (Rumænien) den 24. april 2017 — SC Topaz Development SRL mod Constantin Juncu og Raisa Juncu, født Cernica .	18
2017/C 249/29	Sag C-227/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 28. april 2017 — Medtronic GmbH mod Finanzamt Neuss	19
2017/C 249/30	Sag C-248/17 P: Appel iværksat den 11. maj 2017 af Bank Tejarat til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. marts 2017 i sag T-346/15, Bank Tejarat mod Rådet	19
2017/C 249/31	Sag C-289/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Maakohus (Estland) den 19. maj 2017 — Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ og Bigbank AS mod Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor og Artjom Konjarov	20
2017/C 249/32	Sag C-292/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22. maj 2015 — EUflight.de GmbH mod TUIfly GmbH	21
2017/C 249/33	Sag C-341/17 P: Appel iværksat den 6. juli 2017 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 30. marts 2017 i sag T-112/15, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen	21

Retten

2017/C 249/34	Sag T-9/15: Rettens dom af 13. juni 2017 — Ball Beverage Packaging Europe mod EUIPO — Crown Hellas Can (Canettes) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver tre dåser — tidligere design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — samling af artikler, der udgør en enkelt genstand — rækkevidde af beskrivelsen af et registreret EF-design — begrundelsespligt — udskiftning af en part i sagen)	23
2017/C 249/35	Sag T-262/15: Rettens dom af 15. juni 2017 — Dmitrii Konstantinovich Kiselev mod Rådet for Den Europæiske Union (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraine — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — fysisk person, som aktivt støtter tiltag eller politikker, der underminerer eller truer Ukraine — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ytringsfrihed — proportionalitet — retten til forsvar)	23
2017/C 249/36	Sag T-457/15: Rettens dom af 15. juni 2017 — Fakro mod EUIPO — Saint Gobain Cristalería (climaVera) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket climaVera — ældre EU-ordmærke CLIMAVER DECO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	24

2017/C 249/37	Sag T-95/16: Rettens dom af 14. juni 2017 — Aydin mod EUIPO — Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ROYAL & CAPORAL — ældre EU-ordmærke KAPORAL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	25
2017/C 249/38	Sag T-141/16: Rettens dom af 8. juni 2017 — Kommissionen mod IEM (Voldgiftsbestemmelse — kontrakt FAIR-CT98-9544, indgået inden for rammerne af det fjerde rammeprogram for indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1994-1998) — opsigelse af kontrakten — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure)	25
2017/C 249/39	Sag T-258/16: Rettens dom af 7. juni 2017 — Mediterranean Premium Spirits mod EUIPO — G-Star Raw (GINRAW) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GINRAW — ældre EU-ordmærke RAW — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beviser fremlagt for første gang for Retten — begrundelsespligt)	26
2017/C 249/40	Sag T-302/16: Rettens dom af 15. juni 2017 — Bay mod Parlamentet (Regler for institutionerne — afgørelse truffet af Parlamentets præsident om at pålægge et medlem af Europa-Parlamentet sanktionen om fratagelse af retten til dagpenge — artikel 166 i Parlamentets forretningsorden — retten til aktindsigt — faktisk vildfarelse)	27
2017/C 249/41	Sag T-326/16: Rettens dom af 8. juni 2017 — Bundesverband Deutsche Tafel mod EUIPO — Tiertafel Deutschland (Tafel) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket Tafel — EUIPO's opfyldelse af en dom om annullation af en afgørelse truffet af et af dets appelkamre — absolut registreringshindring — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beskrivende karakter — artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009 — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse)	27
2017/C 249/42	Sag T-659/16: Rettens dom af 14. juni 2017 — LG Electronics mod EUIPO (Second Display) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Second Display — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2017/C 249/43	Sag T-690/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 30. maj 2017 — Enrico Colombo og Corinti Giacomo mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige udbud — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	28
2017/C 249/44	Sag T-877/16: Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Verschuur mod Kommissionen (Annullations-søgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokument angående den administrative procedure vedrørende støtteforanstaltningen SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), der er gennemført af Nederlandene til fordel for Starbucks — afslag på aktindsigt — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	29
2017/C 249/45	Sag T-293/17: Sag anlagt den 16. maj 2017 — Fakro mod Europa-Kommissionen	29
2017/C 249/46	Sag T-309/17: Sag anlagt den 15. maj 2017 — Optile mod Kommissionen	30
2017/C 249/47	Sag T-312/17: Sag anlagt den 1. juni 2017 — Campbell mod Kommissionen	31

2017/C 249/48	Sag T-315/17: Sag anlagt den 15. maj 2017 — Hebberecht mod EEAS	31
2017/C 249/49	Sag T-319/17: Sag anlagt den 22. maj 2017 — Aldridge m.fl. mod Kommissionen	33
2017/C 249/50	Sag T-329/17: Sag anlagt den 24. maj 2017 — Hautala m.fl. mod EFSA	34
2017/C 249/51	Sag T-332/17: Sag anlagt den 29. maj 2017 — E-Control mod ACER	35
2017/C 249/52	Sag T-333/17: Sag anlagt den 29. maj 2017 — Austrian Power Grid og Voralberger Übertragungsnetz mod ACER	36
2017/C 249/53	Sag T-347/17: Sag anlagt den 2. juni 2017 — FLA Europe mod Kommissionen	39
2017/C 249/54	Sag T-351/17: Sag anlagt den 2. juni 2017 — Nike European Operations Netherlands m.fl. mod Kommissionen	40
2017/C 249/55	Sag T-354/17: Sag anlagt den 6. juni 2017 — Genomic Health mod EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)	41
2017/C 249/56	Sag T-359/17: Sag anlagt den 7. juni 2017 — Aldo Supermarkets mod EUIPO — Aldi Einkauf (ALDI)	41
2017/C 249/57	Sag T-360/17: Sag anlagt den 2. juni 2017 — Jana Shoes m.fl. mod Kommissionen	42
2017/C 249/58	Sag T-362/17: Sag anlagt den 6. juni 2017 — NCL mod EUIPO (FEEL FREE)	43
2017/C 249/59	Sag T-364/17: Sag anlagt den 5. juni 2017 — Marcin Bielawski mod EUIPO (HOUSE OF CARS)	44
2017/C 249/60	Sag T-366/17: Sag anlagt den 5. juni 2017 — Polen mod Kommissionen	44
2017/C 249/61	Sag T-367/17: Sag anlagt den 9. juni 2017 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (formen på en elektrisk drevet løftesøjle)	45
2017/C 249/62	Sag T-368/17: Sag anlagt den 9. juni 2017 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (formen på en elektrisk drevet løftesøjle)	45
2017/C 249/63	Sag T-369/17: Sag anlagt den 13. juni 2017 — Winkler mod Kommissionen	46
2017/C 249/64	Sag T-370/17: Sag anlagt den 12. juni 2017 — KPN mod Kommissionen	47
2017/C 249/65	Sag T-380/17: Sag anlagt den 16. juni 2017 — HeidelbergCement og Schwenk Zement mod Kommissionen	48
2017/C 249/66	Sag T-138/08: Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Cavankee Fishing m.fl. mod Kommissionen	49
2017/C 249/67	Sag T-816/16 RENV: Rettens kendelse af 18. maj 2017 — FK (*) mod Kommissionen	49

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 249/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 239 af 24.7.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 231 af 17.7.2017

EUT C 221 af 10.7.2017

EUT C 213 af 3.7.2017

EUT C 202 af 26.6.2017

EUT C 195 af 19.6.2017

EUT C 178 af 6.6.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. maj 2017 — Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-45/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — erstatningssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — liste over de personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — økonomisk skade — ikke-økonomisk skade — fejl i fastlæggelsen af erstatningsbeløbet — foreligger ikke — kontraappel — betingelser, der er nødvendige for, at Den Europæiske Union ifalder ansvar uden for kontraktforhold — forpligtelse til at godtgøre, at der er grundlag for de restriktive foranstaltninger — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse)

(2017/C 249/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Safa Nicu Sepahan Co. (ved advokat A. Bahrani)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Liudvinaviciute-Cordeiro, M. Bishop og I. Gurov, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved M. Gray, som befuldmægtiget

Konklusion

- 1) De af Safa Nicu Sepahan Co. og Rådet for Den Europæiske Union iværksatte appeller forkastes.
- 2) Safa Nicu Sepahan Co. og Rådet bærer deres egne omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2017 — Medisanus d.o.o. mod Splošna Bolnišnica Murska Sobota (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil — Slovenien)

(Sag C-296/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2004/18/EF — artikel 2 og artikel 23, stk. 2 og 8 — artikel 34 TEUF og 36 TEUF — offentlig kontrakt om forsyning af et sygehus — national ordning, der stiller krav om sygehuses prioriterede forsyning med lægemidler fremstillet af indenlandsk plasma — ligebehandlingsprincippet)

(2017/C 249/03)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Medisanus d.o.o.

Sagsøgt: Splošna Bolnišnica Murska Sobota

Konklusion

Artikel 2 og artikel 23, stk. 2 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter og artikel 34 TEUF, sammenholdt med artikel 36 TEUF, skal fortolkes således, at de er til hinder for en klausul i udbudsbetingelserne for en offentlig kontrakt, der i henhold til den medlemsstats lovgivning, som den ordregivende myndighed er undergivet, stiller krav om, at lægemidler på basis af plasma, der er genstand for den omhandlede offentlige kontrakt, skal fremstilles af plasma, der er indsamlet i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 31. maj 2017 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles, Belgien.) — straffesag mod U

(Sag C-420/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 45 TEUF — arbejdskraftens frie bevægelighed — pligt til at indregistrere et køretøj tilhørende en person, der er bosiddende i Belgien, og som skal anvendes i Italien)

(2017/C 249/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Part i hovedsagen

U

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en bosiddende arbejdstager er forpligtet til i denne medlemsstat at indregistrere et køretøj, som denne arbejdstager er ejer af, men som allerede er indregistreret i en anden medlemsstat, og som i det væsentlige skal anvendes i sidstnævnte medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. juni 2017 — sag anlagt af Gert Folk (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-529/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljøansvar — direktiv 2004/35/EF — artikel 17 — tidsmæssig anvendelse — drift af et vandkraftværk, der er taget i brug før udløbet af fristen for gennemførelse af dette direktiv — artikel 2, nr. 1), litra b) — begrebet »miljøskaade« — national lovgivning, som undtager skade, der er omfattet af en bevilling — artikel 12, stk. 1 — adgang til domstolsprøvelse på det miljøretlige område — søgsmålskompetence — direktiv 2000/60/EF — artikel 4, stk. 7 — direkte virkning)

(2017/C 249/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Gert Folk

Konklusion

- 1) Artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskaader, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009, skal fortolkes således, at dette direktiv, med forbehold af den efterprøvelse, som det tilkommer den forelæggende ret at foretage, finder anvendelse ratione temporis på miljøskaader, der er opstået efter den 30. april 2007, men som er forvoldt af driften af et anlæg, der er godkendt i overensstemmelse med vandlovgivningen og taget i drift før denne dato.
- 2) Direktiv 2004/35, som ændret ved direktiv 2009/31, og navnlig dets artikel 2, nr. 1), litra b), skal fortolkes således, at det er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning, der generelt og automatisk udelukker, at en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller økologiske potentiale, kvalificeres som »miljøskaade« alene på grund af den omstændighed, at skaden er omfattet af en bevilling, der er givet i henhold til denne lovgivning.
- 3) Såfremt en bevilling er udstedt i henhold til nationale bestemmelser uden en efterprøvelse af, om betingelserne i artikel 4, stk. 7, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger er overholdt, er en national ret ikke forpligtet til selv at efterprøve, om betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt, ved undersøgelsen af, om der foreligger en miljøskaade som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra b), i direktiv 2004/35, som ændret ved direktiv 2009/31.
- 4) Artikel 12 og 13 i direktiv 2004/35, som ændret ved direktiv 2009/31, skal fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter indehavere af fiskerirettigheder ikke har adgang til en klageprocedure vedrørende en miljøskaade som omhandlet i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), litra b).

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2017 — sag anlagt af Mircea Florian Freitag (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Wuppertal — Tyskland)

(Sag C-541/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 21 TEUF — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — person, der både er statsborger i bopælsmedlemsstaten og i den medlemsstat, hvor han er født — ændring af efternavn i den medlemsstat, hvor han er født, uden et sædvanligt ophold dér — navn, der svarer til fødenavnet — ansøgning om indførelse af dette navn i bopælsmedlemsstatens personregister — afslag på ansøgningen — begrundelse — navnet ikke erhvervet under et sædvanligt ophold — den omstændighed, at der er andre procedurer i national ret med henblik på at opnå anerkendelse af det samme navn)

(2017/C 249/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Wuppertal

Parter i hovedsagen

Mircea Florian Freitag

Konklusion

Artikel 21 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstats personregistermyndighed giver afslag på at anerkende og indføre et navn i personregistret, som en statsborger i denne medlemsstat har opnået lovligt i en anden medlemsstat, hvor han ligeledes er statsborger, og som er vedkommendes fødenavn, på grundlag af en bestemmelse i national ret, hvorefter muligheden for at anmode om en sådan registrering ved indgivelse af erklæring til personregistermyndigheden er underlagt den betingelse, at navnet er blevet erhvervet under et sædvanligt ophold i denne anden medlemsstat, medmindre der findes andre bestemmelser i national ret, der reelt gør det muligt at anerkende det pågældende navn.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. juni 2017 — Wallenborn Transports SA mod Hauptzollamt Gießen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht — Tyskland)

(Sag C-571/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — proceduren for ekstern forsendelse — transport af varer via en frihavn i en medlemsstat — lovgivning i denne medlemsstat, som udelukker frihavne fra det indenlandske skatteområde — spørgsmålet, om der foreligger unddragelse fra toldtilsyn — toldskyldens opståen og momsens forfald)

(2017/C 249/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Finanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wallenborn Transports SA

Sagsøgt: Hauptzollamt Gießen

Konklusion

- 1) Artikel 61, stk. 1, og artikel 71, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2007/75/EF af 20. december 2007, skal fortolkes således, at henvisningen til »en af de i [direktivets artikel 156] omhandlede ordninger eller procedurer« omfatter frizoner.
- 2) Artikel 71, stk. 1, i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2007/75, skal fortolkes således, at unddragelse af en vare fra toldtilsyn inden for en frizone ikke medfører, at afgiftspligten indtræder, og at importmomsen forfalder, hvis varen ikke er optaget i Unionens økonomiske kredsløb, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.
- 3) Artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2007/75, skal fortolkes således, at når der er opstået en toldskyld i henhold til artikel 203 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, og det på grund af omstændighederne i hovedsagen er udelukket, at dette medfører, at der er opstået en momsskyld, skal toldkodeksens artikel 204 ikke finde anvendelse alene med henblik på at begrunde, at denne afgiftspligt er indtrådt.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — Maria Eugenia Van der Weegen mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank — Belgien)

(Sag C-580/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — artikel 36 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — skattelovgivning — indkomstskat — skattefritagelse for renter, der udbetales af banker, som opfylder visse retlige betingelser — indirekte forskelsbehandling — banker hjemmehørende i Belgien og banker hjemmehørende i en anden medlemsstat)

(2017/C 249/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, i deres egenskab af retssuccessorer efter afdøde Johannes Van der Weegen og Anna Pot

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Artikel 56 TEUF og artikel 36 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter en skattefritagelsesordning, i den udstrækning denne ordning — selv om den gælder uden forskel for indkomst fra opsparingskonti hos leverandører af banktjenester hjemmehørende i Belgien eller i en anden EØS-medlemsstat — fastsætter betingelser for adgangen til det belgiske bankmarked for tjenesteydere hjemmehørende i andre medlemsstater, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — Schniga GmbH mod EF-Sortsmyndigheden, Brookfield New Zealand Ltd og Elaris SNC

(Sag C-625/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-sortsbeskyttelse — ansøgning om EF-sortbeskyttelse — æblesorten »Gala Schnitzer« — teknisk afprøvning — vejledende principper for afprøvning som administrationsrådet ved EF-Sortsmyndigheden (CPVO) har fastsat — forordning (EF) nr. 1239/95 — artikel 23, stk. 1 — EF-Sortsmyndighedens præsidents beføjelser — indføje forekomsten af et særligt kendetegn efter den tekniske afprøvning — stabilitet over to dyrkningscyklusser)

(2017/C 249/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Schniga GmbH (ved rechtsanwälte R. Kunze og G. Würtenberger)

De andre parter i appelsagen: EF-Sortsmyndigheden (ved M. Ekvad og F. Mattina, som befuldmægtigede), Brookfield New Zealand Ltd og Elaris SNC (ved avvocato M. Eller)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 10. september 2015, Schniga mod CPVO — Brookfield New Zealand og Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 og T-92/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:624), ophæves.
- 2) Afgørelserne truffet den 20. september 2013 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (CPVO) vedrørende meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for æblesorten Gala Schnitzer (sagerne A 003/2007 og A 004/2007) annulleres.
- 3) EF-Sortsmyndigheden bærer sine egne omkostninger og betaler de af Schniga GmbH afholdte omkostninger.
- 4) Brookfield New Zealand Ltd og Elaris SNC bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2017 — W. F. Gözze Frottierweberei GmbH og Wolfgang Gözze mod Verein Bremer Baumwollbörse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-689/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9 og 15 — tegnet bomuldsblomst indgivet af en sammenslutning — registrering som individuelt varemærke — tildeling af brugslicenser for dette varemærke til bomuldstekstilfabrikanter, der er medlemmer af denne sammenslutning — begæring om ugyldighed eller fortabelse — begrebet »reel brug« — væsentligste funktion som oprindelsesbetegnelse)

(2017/C 249/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH og Wolfgang Gözze

Sagsøgt: Verein Bremer Baumwollbörse

Konklusion

- 1) Artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at der ikke foreligger brug som varemærke i overensstemmelse med begrebet »reel brug« som omhandlet i denne bestemmelse, når indehaveren af et individuelt EU-varemærke eller tredjemand med dennes samtykke anbringer dette varemærke på varer som kvalitetsmærke. Anbringelsen af det nævnte varemærke udgør imidlertid en sådan reel brug, såfremt det ligeledes og samtidigt over for forbrugerne garanterer, at disse varer hidrører fra én bestemt virksomhed, der kontrollerer fremstillingen af de nævnte varer, og som kan tillægges ansvaret for deres kvalitet. I det sidste tilfælde har indehaveren af varemærket ret til i henhold til denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra b), at forbyde tredjemand at anbringe et lignende tegn på varer af samme art, såfremt denne anbringelse skaber en risiko for forveksling i kundekredsens bevidsthed.
- 2) Artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra g), skal fortolkes således, at et individuelt varemærke ikke kan erklæres ugyldigt på grundlag af en samlet anvendelse af disse bestemmelser som følge af den omstændighed, at indehaveren af varemærket ikke ved regelmæssige kvalitetskontroller af sine licenstagere garanterer rigtigheden af forventningerne til den kvalitet, som offentligheden forbinder med dette varemærke.
- 3) Forordning nr. 207/2009 skal fortolkes således, at dens bestemmelser vedrørende EU-kollektivmærker ikke kan anvendes tilsvarende på individuelle EU-varemærker.

(¹) EUT C 118 af 4.4.2016.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — Vinyls Italia SpA, under likvidation mod
Mediterranea di Navigazione SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di
Venezia — Italien)**

(Sag C-54/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — insolvensbehandling —
forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 og 13 — handlinger, som er til skade for alle kreditorerne —
betingelser, hvorunder den omhandlede handling kan anfægtes — handling undergivet lovgivningen i en
anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt — handling, der ikke kan anfægtes på
grundlag af denne lovgivning — forordning (EF) nr. 593/2008 — artikel 3, stk. 3 — lovgivning valgt af
parterne — lokalisering af alle elementer med relevans for sagen i den stat, hvor insolvensbehandlingen er
indledt — betydning)

(2017/C 249/11)

Processprog: italien

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vinyls Italia SpA, under likvidation

Sagsøgt: Mediterranea di Navigazione SpA

Konklusion

- 1) Artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at spørgsmålet om, i hvilken form og inden for hvilken frist den, der nyder godt af en handling, som er til skade for alle kreditorerne, skal rejse en indsigelse i medfør af denne artikel for at modsætte sig en sag med henblik på omstødelse af denne handling efter *lex fori concursus*, og spørgsmålet om, hvorvidt denne artikel også kan anvendes *ex officio* af den kompetente ret, i givet fald efter udløbet af den frist, der er fastsat for den berørte part, henhører under den processuelle lovgivning for den medlemsstat, på hvis område sagen verserer. Denne lovgivning må imidlertid ikke være mindre gunstig end den, som regulerer tilsvarende situationer, der er underlagt den nationale lovgivning (ækvivalensprincippet), og den må i praksis ikke umuliggøre eller uforholdsmæssigt vanskeliggøre udøvelsen af rettigheder, der er tillagt ved EU-retten (effektivitetsprincippet), hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at den part, som har bevisbyrden, når *lex causae* gør det muligt at anføgte en angiveligt skadelig handling, skal godtgøre, at de betingelser, der kræves for, at et søgsmål anlagt til prøvelse af denne handling kan tages til følge, og som afviger fra dem, der er fastsat ved *lex fori concursus*, konkret ikke er opfyldt.
- 3) Artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 kan med føje påberåbes, når parterne i en kontrakt, der har deres hjemsted i én og samme medlemsstat, på hvis område alle de andre relevante elementer i den pågældende situation ligeledes er lokaliseret, for denne kontrakt har valgt en anden medlemsstats lovgivning som anvendelig lovgivning, på den betingelse, at disse parter ikke har valgt denne lov på en måde, der er udtryk for svig eller misbrug, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 31. maj 2017 — Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mod Europ-Kommissionen

(Sag C-228/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — afgørelse om at henlægge sagen — Europa-Kommissionens afslag på at behandle appellantens klage — støtte foreligger ikke ved afslutningen af den indledende undersøgelsesfase — rent bekræftende afgørelse — betingelser for, at vedtagelsen af en afgørelse om at henlægge sagen er lovlig)

(2017/C 249/12)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ved avocat E. Bourtzalas, dikigoroï A. Oikonomou, E. Salaka, C. Synodinos og C. Tagaras og ved avocat D. Waelbroeck,)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets kendelse af 9. februar 2016, DEI mod Kommissionen (T-639/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:77), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 8. juni 2017 — Sharda Europe B.V.B.A. mod Administración del Estado, Syngenta Agro, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-293/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — markedsføring af plantebeskyttelsesmidler — direktiv 2008/69/EF — artikel 3, stk. 2 — procedure for medlemsstaternes revurdering af godkendte plantebeskyttelsesmidler — frist — uoverensstemmelse mellem de forskellige sprogversioner)

(2017/C 249/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sharda Europe B.V.B.A.

Sagsøgt: Administración del Estado, Syngenta Agro, SA

Konklusion

Artikel 3, stk. 2, første afsnit, i Kommissionens direktiv 2008/69/EF af 1. juli 2008 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage clofentezin, dicamba, difenoconazol, diflubenzuron, imazaquin, lenacil, oxadiazon, picloram og pyriproxyfen som aktivstoffer, skal fortolkes således, at for et allerede godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder et af de i direktivets bilag opførte aktivstoffer, er datoen 31. december 2008, som er fastsat heri, fristen for, hvornår alle aktivstoffer i plantebeskyttelsesmidlet, bortset fra de i bilaget til direktiv 2008/69 nævnte stoffer, skal være optaget på listen i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, for at der opstår en forpligtelse til at foretage den i artikel 3, stk. 2, første punktum, omhandlede revurdering af midlet.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 8. juni 2017 — Dextro Energy GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-296/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — andre sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed — afslag på ansøgningen om opførelse af visse anprisninger til trods for en positiv udtalelse fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA))

(2017/C 249/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Dextro Energy GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwälte M. Hagenmeyer og T. Teufer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Grünheid og K. Herbout-Borcza, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Dextro Energy GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 1. juni 2017 — Piotr Zarski mod Andrzej Stadnicki
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen)**

(Sag C-330/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2011/7/EU — tidsubegrænsede erhvervslejekontrakter — forsinket betaling af husleje — aftaler, som blev indgået, før fristen for gennemførelsen af dette direktiv udløb — national lovgivning — udelukkelse af sådanne aftaler fra direktivets tidsmæssige anvendelsesområde)

(2017/C 249/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Piotr Zarski

Sagsøgt: Andrzej Stadnicki

Konklusion

Artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at medlemsstaterne fra anvendelsesområdet for dette direktiv kan udelukke forsinket betaling ved opfyldelsen af en aftale, som er indgået inden den 16. marts 2013, selv om den forsinkede betaling indtrådte efter denne dato.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2017 — OL mod PQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Monomeles Protodikeio Athinon — Grækenland)

(Sag C-111/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civilretlige spørgsmål — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældremyndighed — internationale barnebortførelser — Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 11 — anmodning om tilbagegivelse — begrebet »sædvanlig[t] opholdssted« for et spædbarn — barn, som i overensstemmelse med forældrenes vilje er født i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres sædvanlige opholdssted — barnets sammenhængende ophold i de første måneder af sit liv i den medlemsstat, hvor det er født — morens beslutning om ikke at vende tilbage til den medlemsstat, hvor parrets sædvanlige opholdssted befinder sig)

(2017/C 249/16)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Monomeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OL

Sagsøgt: PQ

Konklusion

Artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor et barn i overensstemmelse med forældrenes fælles vilje er født og uden afbrydelse i flere måneder har opholdt sig sammen med sin mor i en anden medlemsstat end den, hvor dets forældre havde deres sædvanlige opholdssted før barnets fødsel, kan forældrenes oprindelige hensigt med hensyn til morens tilbagevenden sammen med barnet til sidstnævnte medlemsstat ikke give grundlag for at fastslå, at barnet har sit »sædvanlige opholdssted« i denne forordnings forstand i denne medlemsstat.

Morens afvisning af at vende tilbage til denne medlemsstat kan i en sådan situation følgelig ikke anses for at være en »ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse« af et barn som omhandlet i artikel 11, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. juni 2017 — Lg Costruzioni Srl mod Area — Azienda Regionale per l'edilizia abitativa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-110/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 7 — vurdering og kontrol af de økonomiske aktørers tekniske formåen — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 249/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lg Costruzioni Srl

Sagsøgt: Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Procesdeltagere: TE.SV.AM. Srl, Alvit Srl, Igit SpA, Planarch Srl og Francesco Auteri

Konklusion

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, der blev indgivet af Consiglio di Stato (den øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse af 19. januar 2016, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 11. maj 2017 — SC Exmitiani SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Sag C-286/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — personbefordring ad vej — pålæggelse — faktiske omstændigheder, der lå forud for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union — åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)

(2017/C 249/18)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Exmitiani SRL

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som Curtea de Apel Cluj (appeldomstolen i Cluj, Rumænien) har forelagt.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. juni 2017 — Holistic Innovation Institute, SLU mod Europa-Kommissionen

(Sag C-411/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — projekter finansieret af Den Europæiske Union på området for forskning — syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (2007-2013) — projekt eDIGIREGION — Europa-Kommissionens afgørelse om at nægte appellanten deltagelse — annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål)

(2017/C 249/19)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Holistic Innovation Institute, SLU (ved abogado J.J. Marin López)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget, og avocat J. Rivas Andrés)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Holistic Innovation Institute SLU betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 4. maj 2017 — Jitka Svobodová mod Česká republika — Okresní soud v Náchodě (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-653/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den faktiske og retlige sammenhæng i hovedsagen — manglende tilstrækkelig præcisering — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement)

(2017/C 249/20)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jitka Svobodová

Sagsøgt: Česká republika — Okresní soud v Náchodě

Procesdeltager: Česká republika — Ministerstvo spravedlnosti ČR

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse, der blev indgivet af Nejvyšší soud (øverste domstol, Den Tjekkiske Republik) ved afgørelse af 2. december 2016, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. maj 2017 — Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt. mod Nemzetgazdasági Minisztérium (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-53/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — støtte, som ydes af medlemsstaterne — undtagelser fra forbuddet mod støtte — støtte, der kan anses for forenelig med det indre marked — forordning (EF) nr. 800/2008 — definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — tilknyttede virksomheder — virksomheder, der opererer på det samme marked, og som er en del af en global koncern, der er ejet af medlemmerne af samme familie — begrebet »gruppe af fysiske personer, som handler i fællesskab«)

(2017/C 249/21)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt.

Sagsøgt: Nemzetgazdasági Minisztérium

Konklusion

Artikel 3, stk. 3, i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til artikel 107 TEUF og 108 TEUF (Generel gruppefritagelsesforordning) skal fortolkes således, at virksomheder kan anses for at være »tilknyttede« i henhold til denne bestemmelse, såfremt det følger af en analyse af de såvel retlige som økonomiske forbindelser, der består mellem disse virksomheder, at disse gennem en fysisk person eller en gruppe af fysiske personer, som handler i fællesskab, udgør en selvstændig økonomisk enhed, selv om der ikke formelt består en af de former for forbindelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, første afsnit, i dette bilag. Fysiske personer anses for at handle i fællesskab som omhandlet i dette bilags artikel 3, stk. 3, fjerde afsnit, når de arbejder sammen med henblik på at udøve indflydelse på de forretningsmæssige beslutninger i de omhandlede virksomheder, således at disse virksomheder ikke kan anses for at være økonomisk uafhængige af hinanden. Opfyldelsen af en sådan betingelse afhænger af sagens omstændigheder og er ikke nødvendigvis betinget af, at der foreligger et kontraktforhold mellem disse personer, eller at det fastslås, at de har et ønske om at omgå definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder som omhandlet i bilag I til forordning nr. 800/2008.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juni 2017 — Todor Iliev mod Blagovesta Ilieva (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rayonen sad Varna — Bulgarien)

(Sag C-67/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EU) nr. 1215/2012 — artikel 1, stk. 2, litra a) — anvendelsesområde — udelukkede områder — formueforholdet mellem ægtefæller — opløsning af ægteskab — salg af et gode erhvervet under ægteskabet)

(2017/C 249/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Rayonen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Todor Iliev

Sagsøgt: Blagovesta Ilieva

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, skal fortolkes således, at en tvist som den i hovedsagen omhandlede vedrørende salg efter en skilsmisse af et gode erhvervet i løbet af ægteskabet af ægtefæller, der er statsborgere i en medlemsstat, men som er bosiddende i en anden medlemsstat, ikke henhører under anvendelsesområdet for nævnte forordning, men under formueforholdet mellem ægtefæller, og dermed er omfattet af undtagelserne i nævnte artikel 1, stk. 2, litra a).

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Appel iværksat den 30. december 2016 af Capella EOOD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2016 i sag T-750/14 — Ivo-Kermartin GmbH mod EUIPO

(Sag C-687/16 P)

(2017/C 249/23)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Capella EOOD (ved advokat C. Pfitzer)

Den anden part i appelsagen: Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved afgørelse af 7. juni 2017 forkastet appellen og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. januar 2017 af For Tune sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 8. november 2016 i sag T-579/15 — For Tune sp. z o.o. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-23/17 P)

(2017/C 249/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: For Tune sp. z o.o. (ved advokat K. Popławska)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 15. juni 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 20. marts 2017 — Manuela Maturi m.fl. mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Sag C-142/17)

(2017/C 249/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini og Loredana Barbanera

Sagsøgt: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Præjudicielt spørgsmål

Er en national bestemmelse som artikel 3, stk. 7, i lovdekret nr. 64 af 30. april 2010, der er ophøjet til lov nr. 100 af 29. juni 2010, hvorefter »pensionsalderen for arbejdstagere inden for underholdningsbranchen, som henhører under kategorien ballerinaer, for mænd og kvinder er fastsat til 45 år med den følge, at den omregningskoefficient, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i lov nr. 335 af 8. august 1995 vedrørende den øvre aldersgrænse, finder anvendelse på de arbejdstagere, som fuldt ud er omfattet af den blandede ordning eller den bidragsbaserede ordning. I to år efter ikrafttrædelsen af denne bestemmelse har de omhandlede arbejdstagere, som er ansat på ubegrænset tid, og som har nået eller har passeret pensionsalderen mulighed for at forlænge deres ansættelse årligt med henblik på at forblive i tjenesten. Der skal gøres brug af denne mulighed ved indgivelse af en ansøgning til ENPALS senest to måneder efter datoen for bestemmelsens ikrafttræden, eller tre år efter opnåelse af retten til pension, jf. dog den øvre grænse for alderspension, som er 47 år for kvinder og 52 for mænd«, i strid med det i direktiv 2006/54 ⁽¹⁾ og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21) omhandlede forbud mod forskelsbehandling på grundlag af alder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 20. marts 2017 — Catia Passeri mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Sag C-143/17)

(2017/C 249/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Catia Passeri

Sagsøgt: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Præjudicielt spørgsmål

Er en national bestemmelse som artikel 3, stk. 7, i lovdekret nr. 64 af 30. april 2010, der er ophøjet til lov nr. 100 af 29. juni 2010, hvorefter »pensionsalderen for arbejdstagere inden for underholdningsbranchen, som henhører under kategorien ballerinaer, for mænd og kvinder er fastsat til 45 år med den følge, at den omregningskoefficient, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i lov nr. 335 af 8. august 1995 vedrørende den øvre aldersgrænse, finder anvendelse på de arbejdstagere, som fuldt ud er omfattet af den blandede ordning eller den bidragsbaserede ordning. I to år efter ikrafttrædelsen af denne bestemmelse har de omhandlede arbejdstagere, som er ansat på ubegrænset tid, og som har nået eller har passeret pensionsalderen mulighed for at forlænge deres ansættelse årligt med henblik på at forblive i tjenesten. Der skal gøres brug af denne mulighed ved indgivelse af en ansøgning til ENPALS senest to måneder efter datoen for bestemmelsens ikrafttræden, eller tre år efter opnåelse af retten til pension, jf. dog den øvre grænse for alderspension, som er 47 år for kvinder og 52 for mænd«, i strid med det i direktiv 2006/54 ⁽¹⁾ og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21) omhandlede forbud mod forskelsbehandling på grundlag af alder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 21. april 2017 — Heinrich Denker mod Gemeinde Thedinghausen

(Sag C-206/17)

(2017/C 249/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: Heinrich Denker

Sagsøgt og indstævnt: Gemeinde Thedinghausen

Procesdeltager: Det offentlige repræsentant ved Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ (herefter »VVM-direktivet«) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning, hvorefter en overtrædelse af regler, som begås en kommunal forordning i forbindelse med inddragelse af offentligheden i en procedure til udarbejdelse af en lokalplan, og som erklæres uvæsentlig, når der, på trods af at kommunen har vejledt herom på behørig vis, ikke er klaget til kommunen over denne overtrædelse inden for et år efter bekendtgørelsen af lokalplanen, og bestemmelserne i VVM-direktivet om inddragelse af offentligheden gælder for lokalplanen?

⁽¹⁾ EUT L 26 s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bacău (Rumænien) den 24. april 2017 — SC Topaz Development SRL mod Constantin Juncu og Raisa Juncu, født Cernica

(Sag C-211/17)

(2017/C 249/28)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Topaz Development SRL

Sagsøgte: Constantin Juncu og Raisa Juncu, født Cernica

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, i [direktiv 93/13/EØF] ⁽¹⁾ fortolkes og anvendes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende — således som beskrevet af appellanten, der har henvist til national retspraksis (kassationsdom nr. 1646 af 18.4.2011 afsagt af Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția comercială [kassationsdomstol, afdelingen for handelsretlige sager] og civilretlige dom nr. 466 af 6.4.2016 afsagt i en appelsag af Curtea de Apel Bacău [appeldomstolen i Bacău], dvs. den omstændighed, at de appelindstævnte i egenskab af forbrugere har accepteret samtlige kontraktvilkår ved at underskrive en foreløbig købskontrakt, der forinden er blevet udarbejdet af en bygherre og efterfølgende bekræftet af en notar, er tilstrækkeligt bevis for, at alle vilkår anses for at have været forhandlet — er antagelsen om, at de vilkår, der forinden er blevet udarbejdet af en erhvervsdrivende, ikke anses for i forvejen at have været forhandlet, i princippet tilbagevist?

- 2) Er sådanne vilkår — som dem, der er omfattet af foreløbige købsaftaler, der forinden er udarbejdet af en bygherre, der som appellant er erhvervsdrivende, og navnlig sådanne vilkår som omhandlet i punkt 3.2.2. og 7.1. i den foreløbige købsaftale, der blev indgået mellem tvistens parter, og som omfatter en opsigelsesklausul »i fjerde grad« og et bødevilkår udelukkende til fordel for bygherren/sælgeren — omfattet af anvendelsesområdet for sådanne vilkår, som dem der er omhandlet i litra d), e), f) og i), bilaget til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler?
- 3) Skal artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes og anvendes således, at i tilfælde af, at Domstolen besvarer det andet spørgsmål bekræftende, kan den nationale ret ikke (er det forbudt for de nationale domstole at) ændre vilkår, som anses for urimelige, således at opsigelsesklausuler i fjerde grad kan gøres gældende under andre omstændigheder end dem, der udtrykkeligt blev fastsat i den foreløbige aftale (f.eks. ikke ved en hvilken som helst forsinket eller manglende betaling, uanset beløbet størrelse, men kun i tilfælde af for sen eller manglende betaling af et bestemt beløb, som domstolen fra sag til sag anser for væsentligt), og dermed nedsætte (begrænse) størrelsen på bøden til det beløb, der blev betalt i depositum af løftegiver/køber frem til tidspunktet, hvor bødevilkaaret skal gøres gældende? Er den nationale ret i sådanne tilfælde begrænset til alene at træffe afgørelse om, at sådanne vilkår ikke finder anvendelse på den pågældende forbruger?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 28. april 2017 — Medtronic GmbH mod Finanzamt Neuss

(Sag C-227/17)

(2017/C 249/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Medtronic GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Neuss

Præjudicielt spørgsmål

Skal den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1754 af 6. oktober 2015 (¹), fortolkes således, at rygsøjlefikseringssystemer (²) af den type, der er nærmere beskrevet i kendelsen, skal tilføres i underposition 9021 90 90?

(¹) EUT L 285, s. 1

(²) Rygsøjlefikseringssystemer af mærket CD Horizon SOLERA Spinal System

Appel iværksat den 11. maj 2017 af Bank Tejarat til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. marts 2017 i sag T-346/15, Bank Tejarat mod Rådet

(Sag C-248/17 P)

(2017/C 249/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bank Tejarat (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og A. Meskarian, M. Brindle, QC, samt barristers T. Otty og R. Blakeley)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og punkt 1 og 2 i domskonklusionen i Rettens anden dom ophæves.
- Bankens anmodning vedrørende genopførelsen på listen efterkommes.
- De anfægtede foranstaltninger annulleres, for så vidt som de finder anvendelse på banken.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med den foreliggende appelsag og behandlingen af sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten begik en retlig fejl, idet den ikke lagde nogen og/eller nok vægt på de af banken fremførte beviser og derved fordrejede hovedbeviset vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Rådet havde understøttet påstandene i den anfægtede begrundelse.

Uanset udfaldet af det første appelanbringende begik Retten en retlig fejl, idet den fordrejede hovedbeviset vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Rådet havde understøttet påstandene i den anfægtede begrundelse, og/eller fejlagtigt placerede bevisbyrden på banken.

For så vidt angår både det første og det andet appelanbringende havde Retten annulleret de anfægtede foranstaltninger, såfremt den havde anvendt de rette princippet og/eller ikke havde misforstået det ovennævnte bevis.

Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at Rådet var berettiget til at genopføre banken på listen på grundlag af grunde, der kunne og skulle have været fremført forud for den første dom, og at Rådets adfærd hverken var i strid med artikel 266 TEUF eller med princip *res judicata* og/eller retssikkerhedsprincippet og/eller princippet om retskraft og/eller effektivitetsprincippet og/eller retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og/eller bankens rettigheder i henhold til artikel 47 i EU's charter og/eller EMRK's artikel 6 og 13 og/eller bankens ret til god forvaltningsskik og/eller proportionalitetsprincippet.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Maakohus (Estland) den 19. maj 2017 —
Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ og Bigbank AS mod Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle
Noor og Artjom Konjarov**

(Sag C-289/17)

(2017/C 249/31)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Maakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ og Bigbank AS

Sagsøgte: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor og Artjom Konjarov

Præjudicielle spørgsmål

- 1.1. Skal artikel 17, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav ⁽¹⁾ fortolkes således, at der i eller sammen med det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument og i eller sammen med en indkaldelse til et retsmøde tydeligt skal have været anført alle de oplysninger, der er nævnt i forordningens artikel 17, litra a)? Navnlige: Er en attestering af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument udelukket i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), artikel 6, stk. 1, litra c), og artikel 17, litra a), hvis debitor ikke er blevet meddelt adressen på den instans, over for hvilken der skal gøres indsigelse, men er blevet meddelt alle andre oplysninger, der er nævnt i artikel 17, litra a)?

- 1.2. Skal artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav fortolkes således, at det, såfremt retssagen i domsstaten ikke opfylder de processuelle betingelser, der er fastsat i artikel 17 i forordning (EF) nr. 805/2004, er en forudsætning for afhjælpning af denne mangel, at debitor behørigt i eller sammen med retsafgørelsen er blevet meddelt alle oplysninger, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, litra b)? Er en udstedelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument navnlig udelukket, hvis debitor ikke er blevet meddelt adressen på den instans, over for hvilken der skal gøres indsigelse, men er blevet meddelt alle andre oplysninger, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, litra b)?

(¹) EUT 2004, L 143, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22. maj 2015 — EUflight.de GmbH mod TUIfly GmbH

(Sag C-292/17)

(2017/C 249/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EUflight.de GmbH

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skyldes en aflysning af en flyvning stadig en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 (¹), når omstændighederne (i den foreliggende sag »vild strejke« eller »sygdomsbølge«) kun berører den pågældende flyvning indirekte, fordi disse omstændigheder fik luftfartsselskabet til at omorganisere hele sin flyplanlægning, og denne organisation omfatter en planmæssig aflysning af den konkrete flyvning? Kan et luftfartsselskab også fritages fra sin pligt til at udbetale kompensation som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, når den omhandlede flyvning kunne have været gennemført, hvis omorganiseringen ikke havde fundet sted, fordi det crew, der var tildelt til denne flyvning, ville have været til rådighed, hvis det ikke var blevet tildelt til andre flyvninger?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Appel iværksat den 6. juli 2017 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 30. marts 2017 i sag T-112/15, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-341/17 P)

(2017/C 249/33)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou og E. Leftheriotou, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom afsagt af Retten den 30. marts 2017 i sag T-112/15, ophæves, for så vidt som Europa-Kommissionen blev frifundet i Den Hellske Republiks søgsmål.
- Den Hellske Republiks søgsmål anlagt den 2. marts 2015 antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens afgørelse 2014/950/EU af 19. december 2014 annulleres, for så vidt som visse udgifter, som Den Hellske Republik har afholdt inden for sektoren for arealrelateret støtte, udelukkes fra EU-finansiering for ansøgningsåret 2008, svarende til:
 - a) 10 % af de samlede udgifter, der blev afholdt for støtte relateret til græsarealer.
 - b) 5 % af de samlede udgifter, der blev afholdt til tilknyttet tillægsstøtte
 - c) 5 % af de samlede udgifter, der blev afholdt i sektoren for udvikling af landdistrikterne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Den Hellske Republik fremsat seks appelanbringender:

- A. Hvad angår den del af den appellerede dom, som vedrører det første anbringende i første instans om en finansiell korrektion på 10 % vedrørende støtte forbundet med arealer anvendt til græsarealer (den appellerede doms præmis 23-106) fremsættes tre appelanbringender.

Første appelanbringende vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 hvad angår definitionen af græsarealer, en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 296 TEUF og en utilstrækkelig og uegnet begrundelse af den appellerede dom.

Det andet appelanbringende vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 296 TEUF og/eller en utilstrækkelig begrundelse af den appellerede dom, for så vidt som Den Hellske Republiks anbringender om, at begrundelsen for Kommissionens afgørelse var ulovlig, blev forkastet.

Endvidere gøres det med det tredje appelanbringende gældende, at den appellerede dom blev afsagt i strid med proportionalitetsprincippet samt på grundlag af en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 296 TEUF og med en utilstrækkelig begrundelse.

- B. Hvad angår den del af den appellerede dom, der vedrører det andet anbringende i første instans om en finansiell korrektion på 5 % i sektoren for koblet tillægsstøtte til arealer (den appellerede doms præmis 107-137), fremsættes to appelanbringender. Det første (det fjerde appelanbringende) vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 og artikel 11 i forordning nr. 885/2006 og en urigtig og/eller utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse af den appellerede dom, mens det med det andet anbringende gøres gældende, at den appellerede doms afgørelse er støttet på en urigtig anvendelse af proportionalitetsprincippet, en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 296 TEUF samt en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse.
- C. Endelig gøres det hvad angår den del af den appellerede dom, som vedrører det tredje anbringende i første instans om den finansielle korrektion på 5 % i sektoren for udvikling af landdistrikterne (den appellerede doms præmis 138-168), gældende, at (det sjette appelanbringende) den appellerede dom blev afsagt uden en begrundelse, for så vidt som Kommissionen blev frifundet for Den Hellske Republiks påstande.
-

RET TEN

Rettens dom af 13. juni 2017 — Ball Beverage Packaging Europe mod EUIPO — Crown Hellas Can (Canettes)

(Sag T-9/15) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver tre dåser — tidligere design — ugyldighedsgrund — individuel karakter — anderledes helhedsindtryk — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 — samling af artikler, der udgør en enkelt genstand — rækkevidde af beskrivelsen af et registreret EF-design — begrundelsespligt — udskiftning af en part i sagen)

(2017/C 249/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ball Beverage Packaging Europe Ltd (Luton, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Renck)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Crown Hellas Can SA (Athen, Grækenland) (ved solicitors N. Coulson og J. Koepp)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. september 2014 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1408/2012-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Crown Hellas Can og Ball Europe.

Konklusion

- 1) Ball Beverage Packaging Europe Ltd tillades at indtræde i sagen i stedet for Ball Europe GmbH som sagsøger.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 3) Ball Beverage Packaging Europe betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige udgifter, som Crown Hellas Can SA har afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens dom af 15. juni 2017 — Dmitrii Konstantinovich Kiselev mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-262/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraine — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — fysisk person, som aktivt støtter tiltag eller politikker, der underminerer eller truer Ukraine — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ytringsfrihed — proportionalitet — retten til forsvar)

(2017/C 249/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dmitrii Konstantinovich Kiselev (Korolev, Rusland) (ved solicitor J. Linneker, barrister T. Otty og B. Kennelly, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse (FUSP) 2015/432 af 13. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 70, s. 47), og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/427 af 13. marts 2015 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 70, s. 1), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1524 af 14. september 2015 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 239, s. 157) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1514 af 14. september 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2015, L 239, s. 30), for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2016/359 af 10. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2016, L 67, s. 37) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/353 af 10. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2016, L 67, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Dmitrii Konstantinovich Kiselev betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 15. juni 2017 — Fakro mod EUIPO — Saint Gobain Cristalería (climaVera)

(Sag T-457/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket climaVera — ældre EU-ordmærke CLIMAVER DECO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 249/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fakro sp. z o.o. (Nowy Sącz, Polen) (ved advokat J. Radłowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Bayo de Gispert)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. maj 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2095/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Saint Gobain Cristalería og Fakro.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) *Fakro sp. z o.o.* betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettens dom af 14. juni 2017 — Aydin mod EUIPO — Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL)

(Sag T-95/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ROYAL & CAPORAL — ældre EU-ordmærke KAPORAL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 249/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Savas Aydin (Pantin, Frankrig) (ved advokat F. Watrin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Hanf og S. Pétrequin, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Kaporal Groupe (Marseille, Frankrig) (ved advokat J. André)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. december 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 867/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Kaporal Groupe og Savas Aydin

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Savas Aydin betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Rettens dom af 8. juni 2017 — Kommissionen mod IEM

(Sag T-141/16) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — kontrakt FAIR-CT98-9544, indgået inden for rammerne af det fjerde rammeprogram for indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1994-1998) — opsigelse af kontrakten — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — morarenter — udeblivelsesprocedure)

(2017/C 249/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Katsimerou og S. Lejeune, som befuldmægtigede, bistået af advokat O. Lytra)

Sagsøgt: IEM — Erga — Erevnes — Meletes perivallontos kai chorotaxias AE (Athen, Grækenland)

Sagens genstand

Et søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at IEM — Erga — Erevnes — Meletes perivallontos kai chorotaxias tilpligtes at tilbagebetale de forskud, som Kommissionen har udbetalt inden for rammerne af kontrakt FAIR-CT98-9544, med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) IEM — Erga — Erevnes — Meletes perivallontos kai chorotaxias AE betaler Europa-Kommissionen et beløb på 75 728,33 EUR, med tillæg af morarenter på 3 % at regne fra den 4. september 2010, indtil fuldstændig betaling sker.
- 2) IEM betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens dom af 7. juni 2017 — Mediterranean Premium Spirits mod EUIPO — G-Star Raw (GINRAW)

(Sag T-258/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GINRAW — ældre EU-ordmærker RAW — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beviser fremlagt for første gang for Retten — begrundelsespligt)

(2017/C 249/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mediterranean Premium Spirits, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J.A. Mora Granell og J. Romaní Lluch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral og K. Sidat Humphreys, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne L. Dijkman og J. van Manen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. marts 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1583/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem G-Star Raw og Mediterranean Premium Spirits.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mediterranean Premium Spirits, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og G-Star Raw CV afholdte sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens dom af 15. juni 2017 — Bay mod Parlamentet(Sag T-302/16) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — afgørelse truffet af Parlamentets præsident om at pålægge et medlem af Europa-Parlamentet sanktionen om fratagelse af retten til dagpenge — artikel 166 i Parlamentets forretningsorden — retten til aktindsigt — faktisk vildfarelse)

(2017/C 249/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nicolas Bay (La Celle-Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokat A. Cuignache)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, S. Alonso de León og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets præsidents afgørelse af 9. marts 2016 og af Europa-Parlamentets Præsidium's afgørelse af 11. april 2016 om at pålægge sagsøgeren sanktionen om fratagelse af retten til dagpenge i fem dage.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Nicolas Bay betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Rettens dom af 8. juni 2017 — Bundesverband Deutsche Tafel mod EUIPO — Tiertafel Deutschland (Tafel)(Sag T-326/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket *Tafel* — EUIPO's opfyldelse af en dom om annullation af en afgørelse truffet af et af dets appelkamre — absolut registreringshindring — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beskrivende karakter — artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009 — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse)

(2017/C 249/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne T. Koerl, E. Celenk og S. Vollmer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Tyskland) (ved advokat M. Nitschke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. april 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 248/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Tiertafel Deutschland og Bundesverband Deutsche Tafel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Bundesverband Deutsche Tafel eV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Rettens dom af 14. juni 2017 — LG Electronics mod EUIPO (Second Display)**(Sag T-659/16) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Second Display — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 249/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. juni 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 106/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Second Display som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) LG Electronics, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 30. maj 2017 — Enrico Colombo og Corinti Giacomo mod Kommissionen**(Sag T-690/16 R)****(Særlige rettergangsformer — offentlige udbud — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)**

(2017/C 249/43)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Enrico Colombo SpA (Sesto Calende, Italien) og Corinti Giacomo (Ispra, Italien) (ved advokaterne R. Colombo og G. Turri)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved P. Rosa Plaza, S. Delaude og L. Di Paolo, som befuldmægtigede) og Carmet Sas di Fietta Graziella & C.

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF om anordning af foreløbige forholdsregler med henblik på for det første at opnå udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens retsakter, som førte til afslag på sagsøgernes tilbud inden for rammerne af udbudsprocedure JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC, og for andet suspension af den aftale, der blev indgået mellem Kommissionen og den valgte tilbudsgiver i udbudsproceduren.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om begæringen om foreløbige forholdsregler, for så vidt som den er rettet mod Carmet Sas di Fietta graziella & C.
- 2) I øvrigt forkastes begæringen om foreløbige forholdsregler
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Verschuur mod Kommissionen

(Sag T-877/16) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokument angående den administrative procedure vedrørende støtteforanstaltningen SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), der er gennemført af Nederlandene til fordel for Starbucks — afslag på aktindsigt — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2017/C 249/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Steven Verschuur (Baarn, Nederlandene) (ved advokat P. Kreijger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz, A. Buchet og F. Clotuche Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annulation af Kommissionens afgørelse C (2016) 6455 final af 3. oktober 2016 om afslag på genfremsat begæring om aktindsigt i sagsøgerens dokumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Steven Verschuur bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Fakro mod Europa-Kommissionen

(Sag T-293/17)

(2017/C 249/45)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Fakro sp z o.o. (Nowy Sącz, Polen) (ved advokat [radca prawny] A. Radkowiak-Macuda)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til TEUF og chartret om grundlæggende rettigheder, idet den har undladt at tage stilling til den klage, som sagsøgeren den 12. juli 2012 har indgivet til nævnte institution vedrørende VELUX-koncernens misbrug af dominerende stilling, selv om den formelt var blevet opfordret hertil.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, også i det tilfælde, at proceduren indstilles, såfremt Kommissionen under den retslige procedure skulle træffe en afgørelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort et anbringende gældende om, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 288 TEUF, sammenholdt med artikel 102 TEUF og 105 TEUF samt artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder.

En angivelig første stillingtagen til sagsøgerens klage, der først afgives efter 3,5 år, udgør ikke en behandling inden for en rimelig frist. Kommissionen har ikke fremlagt noget bevis for, at den i forbindelse med undersøgelsen har foretaget sig noget. Kommissionen er forpligtet til inden vedtagelsen af en afgørelse at foretage en nøje prøvelse af de faktiske og retlige omstændigheder, som klageren har anført. Klageren har ingen anden måde at varetage sine rettigheder på end at indlede en sag.

Sag anlagt den 15. maj 2017 — Optile mod Kommissionen**(Sag T-309/17)**

(2017/C 249/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Organisation professionnelle des transports d'Ile de France (Optile) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne F. Thiriez og M. Dangibeaud)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres artikel 1 i Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angivelig støtte til kollektive transportvirksomheder tildelt af regionen Ile-de-France delvist, men alene for så vidt som det deri fastslås, at Ile-de-Frances støtteordning, der var gældende mellem 1979 og 2008, udgør ny støtte, som blev »iværksat retsstridigt«.
- Subsidiært annulleres artikel 1 i Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angivelig støtte til kollektive transportvirksomheder tildelt af regionen Ile-de-France delvist, for så vidt som det deri fastslås, at den støtteordning, som regionen Ile-de-France iværksatte mellem maj 1994 og den 25. november 2008, blev »iværksat retsstridigt«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 om støtteordning SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), som Frankrig har gennemført til fordel for virksomheder inden for bustransport i regionen Ile-de-France (C (2017) 439 final) (herefter »den anfægtede afgørelse«), fastslog, at de undersøgte regler udgjorde ny støtte. Sagsøgeren har i denne forbindelse fremsat følgende klagepunkter:

- Tilsidesættelse af artikel 1, litra b), nr. i), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9) (herefter »forordning nr. 2015/1589«), idet retsgrundlaget for den undersøgte ordning er ældre end Romtraktaten.
- Utilstrækkelig begrundelse i medfør af artikel 1, litra b), nr. v), i forordning nr. 2015/1589.

- En retlig og faktisk fejl vedrørende den for liberaliseringen af markedet fastsatte dato.
- 2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse kvalificerer reglerne som ny støtte for perioden 1994-1998. Sagsøgeren har som led heri gjort følgende gældende:
 - Tilsidesættelse af parternes processuelle rettigheder samt af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet Kommissionen har udvidet sin undersøgelse ud over de ved dens beslutning om at indlede proceduren fastsatte rammer.
 - Tilsidesættelse af artikel 17 i forordning nr. 2015/1589, for så vidt som Kommissionen fandt, at forældelsen blev afbrudt af en enkeltpersons indgivelse af en begæring om ophævelse.

Sag anlagt den 1. juni 2017 — Campbell mod Kommissionen

(Sag T-312/17)

(2017/C 249/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Liam Campbell (Dundalk, Irland) (ved solicitor J. MacGuill)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 7. april 2017, hvorved sagsøgeren fik afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende en traktatbrudsprocedure indledt mod Litauen på grund af angivelig manglende implementering af direktiv 2010/64/EU⁽¹⁾, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om at sagsøgte har undladt at foretage en konkret vurdering af begæringen om aktindsigt i henhold til forordning nr. 1049/2001 og derved har tilsidesat relevant retspraksis.
2. Andet anbringende om at sagsøgte ulovligt har støttet sig på bestemte generelle formodninger om udbredelse af dokumenter og derved har tilsidesat de principper, der er blevet opstillet i relevant retspraksis.
3. Tredje anbringende om at sagsøgte har undladt at foretage en specifik og effektiv risikoundersøgelse for så vidt angår hvert dokument, og derved også har tilsidesat relevant retspraksis.
4. Fjerde anbringende om at sagsøgte har undladt at foretage en specifik og effektiv undersøgelse af muligheden for at give delvis aktindsigt og derved har tilsidesat retspraksis.
5. Femte anbringende om, at sagsøgte begik en åbenbar vurderingsfejl med hensyn til eksistensen af en mere tungtvejende offentlig interesse og derved har tilsidesat principperne i retspraksis.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20.10.2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT 2010, L 280, s. 1).

Sag anlagt den 15. maj 2017 — Hebberecht mod EEAS

(Sag T-315/17)

(2017/C 249/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Chantal Hebberecht (Addis-Abeba, Etiopien) (ved advokat B. Maréchal)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Sagsøgerens påstande

— Principalt:

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

— Annullement af afgørelsen truffet af ansættelsesmyndigheden ved Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (Ares (2017) 615970 — 03/02/2017) for så vidt angår afslaget på at forlænge Chantal Hebberecht's ansættelse som chef for EU's delegation i Den Føderative Demokratiske Republik Etiopien.

— EEAS tilpligtes at betale sagsøgeren et fast beløb på 250 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.

— Subsidiært:

— EEAS tilpligtes at betale sagsøgeren et fast beløb på 200 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.

— Mere subsidiært:

— EEAS tilpligtes at betale sagsøgeren et fast beløb på 150 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.

— Mere subsidiært:

— EEAS tilpligtes at betale sagsøgeren et fast beløb på 100 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.

— Mere subsidiært:

— EEAS tilpligtes at betale sagsøgeren et fast beløb på 50 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.

— SEAE tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som sagsøgeren er af den opfattelse, at afgørelsen om ikke at forlænge hendes ansættelse som chef for Den Europæiske Unions delegation i Den Føderative Demokratiske Republik Etiopien (»Etiopien«) synes at være direkte forbundet med en bølge af antisemitiske aggressioner og diskriminationer.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om tjenestens interesse, idet sagsøgerens forlængelse kan begrundes i flere forhold, som tager hensyn til tjenestens interesse, såsom:
 - bevarelse af en delegation, som er ledet og organiseret effektivt, med kvalificerede, motiverede ansatte, som ledes af en erfaren delegationschef.
 - bevarelse af en delegationschef med 28 års erfaring med diplomatiske, politiske og økonomiske relationer og med samarbejde i et land som Etiopien, der har status som særlig partner med Den Europæiske Union.
 - bidrag til bevarelse af stabiliteten i landet og at undgå en opløsning af landet med udbrud af en borgerkrig.
 - bidrag til at stoppe aktuelle migrantstrømme og at forhindre, at disse vokser.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, eftersom andre tjenestemænd, der befinder sig i samme situation som sagsøgeren, er blevet forlænget på grundlag af begrundelser, der ligeledes er identiske med de begrundelser, som sidstnævnte har fremført i sin ansøgning om forlængelse med et år. Sagsøgeren har i denne forbindelse ligeledes henvist til manglende overholdelse af de positive diskriminationsforanstaltninger, der er fastsat i vedtægten med henblik på at opnå paritet, idet dette argument understøttes af den omstændighed, at den nye delegationschef, der er udnævnt i stedet for sagsøgeren, er en mand.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om tjenestens kontinuitet, som er et væsentligt kriterium ved afgørelsen om forlængelse, for så vidt som fem andre personer ligeledes er afgående, heriblandt chefen for samarbejde og chefen for afdelingen for rural udvikling og fødevarer sikkerhed, to nøgleposter for samarbejde og udvikling. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at hendes forlængelse med et år som delegationschef under disse omstændigheder sikrer tjenestens kontinuitet og oplæring af kommende kolleger.

Sag anlagt den 22. maj 2017 — Aldridge m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-319/17)

(2017/C 249/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgien) og 32 andre sagsøgere (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af afgørelsen af 15. juli 2016 om afslag på ansøgningen om omklassificering af 16. marts 2016.
- Annullation af afgørelsen af 13. februar 2017 om afslag på klagen af 14. oktober 2016.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgernes økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrund og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse rettet mod afgørelsen af 16. oktober 2012 truffet af direktøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om kun at iværksætte en omklassificering for midlertidigt ansatte med en tidsbegrænset kontrakt.

Sagsøgerne er af den opfattelse, at den nævnte afgørelse er ulovlig, for så vidt som den blev vedtaget i strid med artikel 10, stk. 3, og artikel 15 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«), i strid med princippet om retsreglernes trinfølge og i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Direktøren for OLAF's afgørelser af 15. juli 2016 om afslag på ansøgningen om omklassificering af 16. marts 2016 samt af 13. februar 2017 om afslag på klagen af 14. oktober 2016 (herefter »de anfægtede afgørelser«) blev således vedtaget på grundlag af en ulovlig afgørelse og skal herefter annulleres.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, principalt fordi ikrafttrædelsen af den nye vedtægt for tjenestemænd i Den Europæiske Union af 2014 og af bestemmelserne om begrænsning af karriereudviklingsperspektiverne ud over lønklasserne AD12 og AST9 ikke er en gyldig grund til at udelukke disse midlertidigt ansatte fra afviklingen af omklassificeringsår.

3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, for så vidt som de anfægtede afgørelser er i strid med en afgørelse fra Kommissionen, rettet til Den europæiske Unions agenturer, hvori det fastsættes, at midlertidigt ansatte deltager i omklassificeringsår. Midlertidigt ansatte med tidsbegrænsede kontrakter i Det Fælles Forskningscenter (JRC) i Kommissionen er således omfattet af et system med årlig omklassificering, hvilket sagsøgerne har gjort gældende er en forskelsbehandling, som ikke er begrundet.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, bl.a. fordi begrænsningen til en enkelt omklassificering pr. karriere ikke er en foranstaltning, der svarer til det formål, der er beskrevet i afgørelsen af 16. oktober 2016 om at sikre OLAF's behov for specifik ekspertise, men derimod snarere er af en karakter, som ikke gør det muligt for OLAF at fastholde midlertidigt ansatte i tjenesten i lange perioder.

Sag anlagt den 24. maj 2017 — Hautala m.fl. mod EFSA

(Sag T-329/17)

(2017/C 249/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Heidi Hautala (Helsinki, Finland), Benedek Jávor (Budapest, Ungarn), Michèle Rivasi (Valence, Frankrig) og Bart Staes (Antwerpen, Belgien) (ved advokat B. Klootra)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA)

Sagsøgernes påstande

- EFSA's bekræftende afgørelse af 14. marts 2017 med referencen PAD 2017/005 CA, der bekræfter EFSA's afgørelse af 9. december 2016 og 7. oktober 2016 med referencen PAD 2016/034 om afslag på aktindsigt i de fleste af de dokumenter, som sagsøgerne har begæret aktindsigt i, annulleres.
- EFSA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører EFSA's tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006⁽¹⁾, idet denne ikke anvendte denne bestemmelse på de ønskede oplysninger. Undtagelsen til aktindsigt vedrørende beskyttelsen af »en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder« i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001 skulle på grundlag af artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 have været fravalgt af EFSA og ikke anvendt i forhold til de ønskede oplysninger.
2. Andet anbringende vedrører EFSA's tilsidesættelse af artikel 2, stk. 4, og artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001⁽²⁾ og artikel 41 i forordning nr. 178/2002⁽³⁾, idet EFSA afslog at udlevere de ønskede oplysninger for at beskytte studieindehavernes forretningsmæssige interesser og ikke gav en konkret begrundelse for skade og/eller aktuel risiko for skade, hvorved også Aarhuskonventionens artikel 4, stk. 4, litra d), blev tilsidesat, hvori det er fastsat, at adgangen til oplysninger, kan afslås, hvis offentliggørelse vil kunne have en ugunstig indvirkning på »den fortrolige karakter af forretnings- og fabriks hemmeligheder, hvis en sådan fortrolighed er retligt beskyttet med henblik på at beskytte en legitim økonomisk interesse«, fordi der ikke i den anfægtede foranstaltning blev anført eller dokumenteret nogen konkret legitim økonomisk interesse.
3. Tredje anbringende vedrører EFSA's ukorrekte anvendelse af artikel 63, stk. 2, i forordning nr. 1107/2009⁽⁴⁾, idet denne bestemmelse ikke finder anvendelse på de ønskede oplysninger og/eller væsentlige samfundsinteresser taler for at give adgang til dem som omhandlet i artikel 16 i forordning nr. 1107/2009 med forbehold af forordnings artikel 63, stk. 2.
4. Fjerde anbringende vedrører EFSA's tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, idet EFSA ikke anerkendte, at der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af studierne og forkastede sagsøgernes dokumentation for en sådan offentlig interesse i udbredelsen af studierne.

5. Femte anbringende vedrører EFSA's tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, idet denne undlod at afveje interessen i offentlighedens adgang til miljøoplysningerne i studierne mod selskabers private interesse i at beskytte deres forretningsmæssige interesser, og/eller lod selskabernes økonomiske interesser have forrang.
6. Sjette anbringende vedrører det forhold, at sagsøgerne har en interesse i udbredelsen af studierne, henset til at de tilgængelige data ikke muliggør en uafhængig og fuldstændig evaluering af EFSA's peer review af glyphosat. EFSA har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 4 i forordning nr. 1049/2001 og artikel 41 i forordning nr. 178/2002, idet den har benægtet en generel interesse og sagsøgernes interesse i udbredelse af de ønskede oplysninger.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT 2002, L 31, s. 1).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).

Sag anlagt den 29. maj 2017 — E-Control mod ACER

(Sag T-332/17)

(2017/C 249/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wien, Østrig) (ved advokat F. Schuhmacher)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Klagenævnet for Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder af 17. marts 2017, Sag A-001-2017 (konsolideret) annulleres.
- ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der foreligger en retlig fejl, derved at appelkammeret fandt, at ACER havde kompetence til at ændre forslaget fra transmissionssystemoperatørerne.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Klagenævnet begik en retlig fejl, da det fandt, at ACER havde kompetence til at ændre forslaget fra transmissionssystemoperatørerne, eftersom Kommissionens forordning (EU) nr. 2015/1222 (¹) ikke giver en sådan kompetence.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at der foreligger en retlig fejl derved, at Klagenævnet fandt, at ACER havde kompetence, selv om det så bort fra sagsøgerens anmodning om ændring.

Sagsøgeren har gjort gældende, at ACER så bort fra sagsøgerens anmodning om ændring i henhold til artikel 9, stk. 12, i Kommissionens forordning (EU) nr. 2015/1222. Ifølge sagsøgeren begik Klagenævnet en retlig fejl, da det konkluderede, at ACER havde kompetence, selv om det så bort fra anmodningen om ændring.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at der foreligger en retlig fejl derved, at Klagenævnet fandt, at ACER havde kompetence til at indføre en budområdegrænse i henhold til artikel 15 i Kommissionens forordning (EU) nr. 2015/1222.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Klagenævnet begik en åbenbar retlig fejl, da det nåede frem til den konklusion, at ACER havde kompetence til at ændre det fastsatte budområde og indføre nye budområder i henhold til artikel 15 i Kommissionens forordning (EU) nr. 2015/1222. Ifølge sagsøgeren overskred ACER sin kompetence og undlod at iagttage medlemsstatens retlige rammer og kompetence.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at der foreligger en utilstrækkelig begrundelse og en retlig fejl derved, at Klagenævnet fandt, at ACER godtgjorde, at der foreligger en strukturel kapacitetsbegrænsning ved den tysk-østrigske grænse.

Sagsøgeren har gjort gældende, at dennes processuelle rettigheder ikke er blevet iagttaget, idet Klagenævnet ikke har behandlet de argumenter, der blev fremført i klagen, men i stedet støttede sig på en generel udtalelse, der ikke havde nogen specifik forbindelse til nærværende sag. Såfremt Retten skulle nå frem til den konklusion, at Klagenævnet har givet en tilstrækkelig begrundelse, begik Klagenævnet ifølge sagsøgerne også en retlig fejl, da det uden nogen henvisning til en retlig norm tiltrådte ACER's konklusion, der var støttet på en fejlagtig definition af en kapacitetsbegrænsning.

5. Med det femte anbringende gøres gældende, at der foreligger en utilstrækkelig begrundelse og en retlig fejl derved, at der ikke blev taget hensyn til sagsøgerens anmodning om bevisoptagelse.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Klagenævnet ikke har foretaget nogen meningsfuld vurdering af anmodningen og herved har tilsidesat begrundelsespligten. Ifølge sagsøgeren havde Klagenævnet, idet det har en pligt til at nå frem til en begrundet konklusion om, hvorvidt klagen var begrundet, en forpligtelse til om fornødent at anmode om oplysninger for at træffe afgørelse i sagen. Det er sagsøgerens opfattelse, at Klagenævnet derfor har begået en retlig fejl, da det afslog anmodningen om oplysninger.

6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at der foreligger en utilstrækkelig begrundelse og en retlig fejl derved, at Klagenævnet fandt, at indførelsen af en budområdegrænse var forholdsmæssig.

Sagsøgeren har fremsat to særskilte anbringender, en utilstrækkelig begrundelse som en tilsidesættelse af processuelle rettigheder, og en retlig fejl i forhold til den krævede retlige norm. Ifølge sagsøgeren tog den anfægtede afgørelse ikke hensyn til det grundlæggende proportionalitetsprincip, der er indeholdt i artikel 16 i forordning (EF) nr. 714/2009⁽²⁾, som også er et grundlæggende princip i TEUF.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24.7.2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT 2015, L 197, s. 24).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT 2009, L 211, s. 15).

Sag anlagt den 29. maj 2017 — Austrian Power Grid og Voralberger Übertragungsnetz mod ACER

(Sag T-333/17)

(2017/C 249/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Austrian Power Grid AG (Wien, Østrig) og Voralberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Østrig) (ved advokaterne H. Kristoferitsch og S. Huber)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet af Klagenævnet ved Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder den 17. marts 2017, sag A-001-2017 (konsolideret), ophæves i sin helhed, og de følgende dele og bestemmelser i ACER's afgørelse nr. 06/2016 af 17. november 2016 om elektricitetstransmissionssystemoperatørernes forslag til fastsættelse af kapacitetsberegningsregionerne annulleres:

i. Artikel 1 i den anfægtede afgørelse sammenholdt med

— Bilag I, artikel 1, stk. 1, litra c,

— ordet »også« og tekstafsnittet »af hensyn til kapacitetstildeling ved grænserne til det berørte budområde indtil de krav, der er beskrevet i dette dokument artikel 5, stk. 3, er opfyldt« i bilag I, artikel 2, stk. 2, litra e),

ii. Artikel 2 i den anfægtede afgørelse,

iii. Bilag IV,

iv. Bilag V.

Subsidiært

Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed, og sagen hjemvises til Klagenævnet.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Klagenævnet begik en fejl ved at anse ACER for kompetent til at ændre transmissionssystemoperatørernes (»TSO'ernes«) forslag.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er retsstridig, eftersom Klagenævnet undlod at forholde sig til, at ACER ikke var kompetent til at foretage materielle ændringer i forslaget til kapacitetsberegningsregioner (»KBR«) fra alle TSO'erne.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Klagenævnet begik en fejl ved at antage, at ACER havde kompetence til at se bort fra E-Controls anmodning om ændring.

Ifølge sagsøgerne blev den ansøgning, der blev indgivet af den nationale østrigske energireguleringsmyndighed E-Control om, at udkastet til KBR fra alle TSO'erne skulle ændres, ikke behandlet i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 9, stk. 12, i forordning 2015/1222⁽¹⁾. Sagsøgerne har anført, at Klagenævnet begik en retlig fejl ved at godkende denne retsstridige anvendelse af artikel 9 i forordning 2015/1222.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Klagenævnet begik en fejl ved at antage, at ACER i løbet af en procedure efter artikel 15 i forordning 2015/1222 har kompetence til at fastsætte budområder.

Ifølge sagsøgerne støtter alle tilgængelige fortolkningsmetoder såvel som retspraksis og Kommissionens autentiske fortolkning klart den konklusion, at en opsplitning af et eksisterende budområde og en forpligtelse til at indføre en kapacitetstildelingsmekanisme ikke kan støttes på artikel 15 i forordning 2015/1222. Sagsøgerne har anført, at den af ACER anfægtede og af Klagenævnet støttede fortolkning derimod er baseret på en ukorrekt og ufuldstændig fortolkning af lovgivningen og af sagens faktiske omstændigheder.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Klagenævnet begik en fejl ved sin fortolkning af »strukturel overbelastning« og ved omfanget af sin efterprøvelse.

Ifølge sagsøgerne gav ACER i KBR-afgørelsen en fortolkning af strukturel overbelastning, som der hverken er grundlag for i forordning 2015/1222 eller i forordning (EF) nr. 714/2009 ⁽²⁾, for at begrunde sin antagelse om, at den tysk-østrigske grænse er strukturelt overbelastet. Sagsøgerne har gjort gældende, at Klagenævnet ved de facto at acceptere denne urigtige fortolkning af gældende ret gennemførte en materielt retsstridig afgørelse. Sagsøgerne har anført, at Klagenævnet ved at acceptere ACER's antagelse om, at der forekom en strukturel overbelastning ved den tysk-østrigske samkøringslinje, endvidere fejlagtigt pålagde sagsøgerne bevisbyrden og tilsidesatte sin pligt til at foretage en fuldstændig vurdering af de faktiske omstændigheder i sagen samt sin begrundelsespligt.

5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Klagenævnet begik en fejl ved at anse opsplitningen af det tysk-østrigske budområde for forholdsmæssig.

Sagsøgerne har anført, at de klart har påvist, at den af ACER pålagte opsplitning af det tysk-østrigske budområde udgør et uforholdsmæssigt indgreb i deres rettigheder. Sagsøgerne har gjort gældende, at Klagenævnet imidlertid helt undlod at tage stilling til de argumenter, som de havde fremsat i deres appeller. Sagsøgerne har anført, at Klagenævnet desuden begik en fejl ved at anse opsplitningen af budområdet og indførelsen af en kapacitetstildelingsmekanisme for hensigtsmæssige.

6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Klagenævnet begik en fejl ved at fastslå, at indførelsen af et tysk-østrigsk budområde ikke begrænser de grundlæggende friheder.

Ifølge sagsøgerne har de påvist, at indførelsen af en kapacitetsberegningsmekanisme ved den tysk-østrigske grænse — i modsætning til den af ACER og Klagenævnet dragne konklusion — begrænser den frie bevægelighed for varer, der er sikret i artikel 34 TEUF og 35 TEUF, og den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF). Sagsøgerne har gjort gældende, at Klagenævnet meget kortfattet og ugrundet forkastede deres argumenter og udtalte, at kvantitative begrænsninger i bilateral energisamhandel ikke er underlagt forbehold i lyset af de grundlæggende friheder. Ifølge sagsøgerne tilsidesatte Klagenævnet herved den primære EU-ret og sin begrundelsespligt.

7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at Klagenævnet begik en fejl, da det anså Agenturets KBR-afgørelse for at være i overensstemmelse med de processuelle regler.

Sagsøgerne har gjort gældende, at de i deres appeller har godtgjort, at Agenturets KBR-afgørelse er delvist fejlbehæftet af de følgende grunde: (i) Agenturet overskred sin kompetence ved at erklære, at ACER's ikke-bindende udtalelse 09/2015 fra september 2015 har bindende virkning, og sagsøgernes processuelle rettigheder blev grundlæggende tilsidesat af ACER, eftersom denne udtalelse ikke indgik i høringsproceduren. (ii) Agenturets sagsakter til forberedelsen af KBR-afgørelsen savnede tekniske undersøgelser, analyser og dybtgående vurderinger: Agenturet gav enten sagsøgerne væsentligt ufuldstændige oplysninger, og tilsidesatte derved deres ret til fuld aktindsigt i henhold til artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, eller Agenturet forberedte og/eller rådførte sig overhovedet ikke med teknisk ekspertise og tekniske analyser med henblik på at støtte sin KBR-afgørelse på et faktuel solidt grundlag. (iii) Agenturet tog ikke hensyn til de obligatoriske krav til en ændring af et budområde som fastsat i artikel 33 i forordning 2015/1222. (iv) KBR-afgørelsen er baseret på faktiske omstændigheder, der ikke er blevet tilstrækkeligt afklaret, og Agenturet har undladt at fremsætte bemærkninger.

Ifølge sagsøgerne bekræftede Klagenævnet, til trods for disse væsentlige tilsidesættelser af lovbestemte processuelle regler fra ACER's side, igen på meget generel vis lovligheden af KBR-afgørelsen og handlede derfor ulovligt.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24.7.2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT 2015, L 197, s. 24).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT 2009, L 211, s. 8).

Sag anlagt den 2. juni 2017 — FLA Europe mod Kommissionen**(Sag T-347/17)**

(2017/C 249/53)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: FLA Europe NV (Oudenaarde, Belgien) (ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og B. Natens)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2017/423 af 9. marts 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og fremstillet af Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd og Dongguan Texas Shoes Limited Co. og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 og 2, i TEU og subsidiært om tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt i artikel 13, stk. 2, i TEU.
 - Den anfægtede forordning savner retsgrundlag.
 - Kommissionen havde ikke kompetence til at vedtage den anfægtede forordning.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, idet der ikke er blevet truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på gennemførelse af Domstolens dom af 4. februar 2016, C&J Clark International (forenede sager C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ og af retssikkerhedsprincippet (forbud mod tilbagevirkende kraft) på grund af indførelsen af antidumpingtold på varer i fri omsætning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 21 i forordning (EU) 2016/1036, idet antidumpingtolden er indført uden gennemførelse af nogen fornyet vurdering af Unionens interesse.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 og 4, i TEU på grund af vedtagelsen af en retsakt, der går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 2. juni 2017 — Nike European Operations Netherlands m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-351/17)**

(2017/C 249/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nederlandene), Hugo Boss AG (Metzingen, Tyskland), Timberland Europe BV (Almelo, Nederlandene), New Balance Athletic Shoes (UK) Ltd (Warrington, Det Forenede Kongerige), Wolverine Europe BV (Amsterdam, Nederlandene) og Wolverine Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne E. Vermulst og J. Cornelis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annuliation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/423 af 9. marts 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og fremstillet af Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd og Dongguan Texas Shoes Limited Co. og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT 2017, L 64, s. 72).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Europa-Kommissionen ikke havde retlig kompetence til at vedtage den anfægtede forordning.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den genåbning af den afsluttede footwearsag og den pålæggelse med tilbagevirkende kraft af den udløbne antidumpingtold, der skete ved den anfægtede forordning: (i) mangler retsgrundlag, er baseret på en åbenbar fejl ved anvendelsen af artikel 266 TEUF og grundforordningen⁽¹⁾ og tilsidesætter grundforordningens artikel 9, stk. 4, (ii) er uforenelig med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft hvad angår sagsøgerne, (iii) er baseret på en fejlagtig anvendelse af artikel 266 TEUF og magtfordrejning fra Europa-Kommissionens side og tilsidesætter artikel 5, stk. 4, TEU.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at pålæggelsen af antidumpingtold med tilbagevirkende kraft over for sagsøgernes leverandører, idet den forhindrer tilbagebetaling til sagsøgerne, tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Europa-Kommissionen har misbrugt sin beføjelse ved vurderingen af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling samt tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 6. juni 2017 — Genomic Health mod EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)**(Sag T-354/17)**

(2017/C 249/55)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Genomic Health, Inc. (Redwood City, Californien, Forenede Stater) (ved solicitor A. Reid)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE« — registreringsansøgning nr. 15 214 257*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. februar 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1682/2016-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender*Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse er urigtig og udgør en:*

- tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, princippet om god forvaltningsskik og retssikkerhedsprincippet
- tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. juni 2017 — Aldo Supermarkets mod EUIPO — Aldi Einkauf (ALDI)**(Sag T-359/17)**

(2017/C 249/56)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* Aldo Supermarkets (Varna, Bulgarien) (ved advokat C. Saettel)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appellkammeret:* Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »ALDI« — registreringsansøgning nr. 12 749 586*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 976/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af regel 19 i forordning nr. 2868/95
- Der foreligger en selvmodsigelse i begrundelsen, for så vidt som appelkammeret har medgivet i den anfægtede afgørelses punkt 18, at indsigelsesformularen indeholdt en gengivelse i farve af det ældre varemærke, og i den anfægtede afgørelses punkt 24, at sagsøgeren havde fremlagt en PDF-fil, der viste en gengivelse af varemærket i farve, selv om disse udtalelser er uforenelige med den konstatering, der er foretaget i den anfægtede afgørelses punkt 22-25, hvorefter i det væsentlige fremgår, at sagsøgeren ikke har godtgjort eksistensen af sit ældre varemærke, idet denne ikke har fremlagt en gengivelse i farve af dette varemærke
- Tilsidesættelse af retten til forsvar og kontradiktionsprincippet, for så vidt som appelkammeret af egen drift rejste spørgsmålet om tilsidesættelse af gennemførelsesforordningens regel 19, uden at have hørt parterne om dette anbringende, selv om kontradiktionsprincippet pålægger appelkamrene at høre parterne om ethvert anbringende, som de af egen drift påtænker at behandle
- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 og af gennemførelsesforordningens regel 22, stk. 3 og 4.

Sag anlagt den 2. juni 2017 — Jana Shoes m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-360/17)

(2017/C 249/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Jana Shoes GmbH & Co. KG. (Detmold, Tyskland), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold) og Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (ved advokaterne A. Willems og S. De Knop)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Annulteration af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/423 af 9. marts 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og fremstillet af Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd og Dongguan Texas Shoes Limited Co. og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT 2017, L 64, s. 72).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at forordning 2017/423 uden et gyldigt retsgrundlag tilsidesætter princippet om kompetencetildeling i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, TEU, og under alle omstændigheder princippet om institutionel ligevægt i henhold til artikel 13, stk. 2, TEU.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at forordning 2017/423 tilsidesætter artikel 266 TEUF ved ikke at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen i de forenede sager C-659/13 og C-34/14, C&J Clark International.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at forordning 2017/423 tilsidesætter artikel 1, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ og retssikkerhedsprincippet (ikke tilbagevirkende kraft) ved at indføre en antidumpingtold på importen af fodtøj, »som fandt sted i anvendelsesperioden for Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 og Rådets forordning (EU) 1294/2009«.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at forordning 2017/423 tilsidesætter artikel 21 i forordning 2016/1036 ved at pålægge en antidumpingtold uden at foretage en ny vurdering af Unionens interesser, og at det under alle omstændigheder er åbenbart urigtigt at konkludere, at det var i Unionens interesse at pålægge en antidumpingtold.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at forordning 2017/423 tilsidesætter artikel 5, stk. 1 og 4, TEU, idet der er vedtaget en retsakt, der går videre end nødvendigt for at nå sit mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 6. juni 2017 — NCL mod EUIPO (FEEL FREE)

(Sag T-362/17)

(2017/C 249/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NCL Corporation Ltd (Miami, Florida, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket (FEEL FREE) — registreringsansøgning nr. 15 090 533

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2094/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 5. juni 2017 — Marcin Bielawski mod EUIPO (HOUSE OF CARS)**(Sag T-364/17)**

(2017/C 249/59)

*Processprog: polsk***Parter***Sagsøger:* Marcin Bielawski (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Kondrat)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »HOUSE OF CARS« — registreringsansøgning nr. 15 172 638*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 27. marts 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2047/2016-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse, således at der ikke foreligger nogen absolutte registreringshindringer i forhold til det ansøgte varemærke.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. juni 2017 — Polen mod Kommissionen**(Sag T-366/17)**

(2017/C 249/60)

*Processprog: polsk***Parter***Sagsøger:* Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse af 23. marts 2017 (meddelt den 24.3.2017 under j.nr. C[2017] 1904) om nægtelse af et finansielt bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til det store projekt »Volkswagen Motor Polskas udvikling af en ny generation af dieselmotorer« som del af det operationelle program »Innovativ økonomi«, som er omfattet af strukturstøtten i forbindelse med målet »Konvergens i Polen«, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at der er anlagt en urigtig bedømmelse af projektet »Volkswagen Motor Polskas udvikling af en ny generation af dieselmotorer«, idet det er blevet lagt til grund, at dette projekt ikke sikrer sammenhæng med prioriteterne i det operationelle program »Innovativ økonomi« (dette programs prioritetsakse IV) og dermed ikke opfylder kravene i artikel 41, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT 2006, L 210, s. 25) på grund manglende innovationskapacitet.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, i forordning nr. 1083/2006 som følge af en væsentlig overskridelse af en rimelig frist for prøvelse af projektet.

Sag anlagt den 9. juni 2017 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (formen på en elektrisk drevet løftesøjle)

(Sag T-367/17)

(2017/C 249/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Linak A/S (Nordborg, Danmark) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, China)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Linak A/S

Det omtvistede design: EF-design »elektrisk drevet løftesøjle« — EF-design nr. 101 159-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. marts 2017 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1411/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 9. juni 2017 — Linak mod EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (formen på en elektrisk drevet løftesøjle)

(Sag T-368/17)

(2017/C 249/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Linak A/S (Nordborg, Danmark) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Linak A/S

Det omtvistede design: EF-design »formen på en elektrisk drevet løftesøjle« — EF-design nr. 101 159-0002

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. marts 2017 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1412/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 13. juni 2017 — Winkler mod Kommissionen

(Sag T-369/17)

(2017/C 249/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bernd Winkler (Grange, Irland) (ved advokat A. Kässens)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 13. marts 2017 vedrørende sagsøgerens klage annulleres, og Kommissionen tilpligtes at træffe afgørelse vedrørende beregningen af kapitalværdien på tidspunktet for registreringen af sagsøgerens ansøgning den 14. september 2011.
- Subsidiært tilpligtes Kommissionen at betale en erstatning på 19 920,39 EUR, der skal indbetales på sagsøgerens pensionskonto.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om en rimelig sagsbehandlingstid og af principperne om retssikkerhed og om en retfærdig rettergang samt tilsidesættelse af forpligtelserne vedrørende information og høring.
 2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af principperne om ligebehandling, om forbud mod forskelsbehandling og om proportionalitet.
 3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af beskyttelsen af den berettigede forventning.
-

Sag anlagt den 12. juni 2017 — KPN mod Kommissionen**(Sag T-370/17)**

(2017/C 249/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KPN BV (Haag, Nederlandene) (ved advokaterne P. van Ginneken og G. Béquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 5165 final af 3. august 2016 om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning nr. 139/2004 i sag M. 7978 — Vodafone/Liberty Global/Dutch JV annulleres.
- Sagen hjemvises til Kommissionen til yderligere behandling i henhold til artikel 10, stk. 5, i Rådets forordning nr. 139/2004.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved sin vurdering af markedet for sportsindhold, og at Kommissionens konkurrenceanalyse som følge heraf er ugrundet.
 - Sagsøgeren har anført, at sportsindhold ikke er substituerbart og er afgørende for abonnenterne. Ifølge sagsøgeren gør dette sportsindhold (og navnlig uundværligt sportsindhold) afgørende for TV-udbydere, som vil konkurrere på (bl.a.) markederne for TV-tjenester.
 - Sagsøgeren har yderligere anført, at Kommissionen ved at fastslå noget andet begik en åbenbar fejl ved sin vurdering af markedet (markederne) for sportsindhold. Ifølge sagsøgeren har disse fejl i markedsafgrænsningen konsekvenser for Kommissionens videre vurdering i denne afgørelse og i sidste ende for Kommissionens konklusioner om at tillade fusionen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved sin vurdering af tilskyndelsen til at indlade sig på afskærmning mod indkommende produkter på markedet for engroslevering af premiumbetalings-TV-kanaler med sportsindhold.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at Ziggo allerede før fusionen havde evnen og tilskyndelsen til at afskærme uundværligt indhold fra konkurrenter. Ifølge sagsøgeren vidste Kommissionen dette, og fusionen gør det derfor muligt at udvide afskærmningen til nye markeder, såsom markederne for fastnet-mobil-multiplaypakkeløsninger.
 - Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt vurderede, at forbruget af indhold på mobiludstyr er småt, og at disse markeder derfor ikke ville blive påvirket af fusionen. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen endvidere fejlagtigt vurderede, at markederne for fastnet-mobil-multiplaypakkeløsninger kun er i deres tidlige stadier i Nederlandene.
 - Ifølge sagsøgeren kom Kommissionen derfor fejlagtigt til den konklusion, at fusionen ikke ville have nogen negative virkninger med hensyn til afskærmning af sportsindhold på markederne for fastnet-mobil-multiplaypakkeløsninger.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke begrundede, hvorfor joint venturet ikke ville være tilskyndet til at udelukke konkurrenter i efterfølgende led fra adgang til uundværligt indhold.
 - Sagsøgeren har anført, at de konklusioner fra Kommissionen, der er diskuteret i de foregående anbringender, var utilstrækkeligt begrundede.

Sag anlagt den 16. juni 2017 — HeidelbergCement og Schwenk Zement mod Kommissionen**(Sag T-380/17)**

(2017/C 249/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) og Schwenk Zement KG (Ulm, Tyskland) (ved advokaterne U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, M. Raible, U. Soltész, G. Wecker og H. Weiß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 1650 final af 5. april 2017 om en fusions uforenelighed med det indre marked og EØS-aftalen i sag M. 7878 — HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke havde kompetence til at træffe afgørelse om transaktionen, idet transaktionen ikke havde en EU-dimension. Kommissionen begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 1 i Rådets forordning nr. 139/2004 ⁽¹⁾ (»EU-fusionsforordningen«) ved at finde, at HeidelbergCement og Schwenk og ikke den direkte erhverver Duna-Dráva Cement var de »berørte virksomheder«.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte EU-fusionsforordningens artikel 2 og 8 og anlagde åbenbart urigtige skøn samt tilsidesatte sin begrundelsespligt ved fastlæggelsen af det relevante geografiske marked.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte EU-fusionsforordningens artikel 2, stk. 2 og 3, ved at forbyde en transaktion uden at godtgøre, at der forelå en væsentlig hindring for effektiv konkurrence på en væsentlig del af det indre marked.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn i forbindelse med vurderingen af transaktionens konkurrencemæssige virkninger.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde åbenbart urigtige skøn i forbindelse med vurderingen og afvisningen af den foreslåede løsning.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik adskillige procedurefejl og således tilsidesatte grundlæggende procedurekrav, sagsøgernes ret til forsvar og deres grundlæggende rettigheder samt princippet om god forvaltningsskik og sin pligt til at udvise omhu.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke havde kompetence til at forbyde erhvervelsen af Cemex Hungary, efter at den havde henvist den ungarske del af transaktionen til bedømmelse ved den ungarske konkurrencemyndighed i henhold til EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 4.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004, L 24, s. 1).

Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Cavankee Fishing m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-138/08) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/66)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

Rettens kendelse af 18. maj 2017 — FK (*) mod Kommissionen**(Sag T-816/16 RENV) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/67)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 20.10.2012. (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-87/12).

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA